

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

57 Portio mea Domine, dixi custodire legem tuam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

57 Portio mea Domine, dixi custodire legem tuam.

Solus Deus vera hominis hereditas.

Psal. 15.

Primò, quia cetera homine inferiora.

Conf. l. 13. c. 8.

Secundò, quia homines imagines tantum rerum temporalium famelica cogitatione lambunt. Vtinam saltem fatigantur

DVplicem sensum habere potest hic versus. Alter est, ô Domine, qui es portio mea, ego dixi, id est, statui, ac promisi custodire legem tuam. Alter est, Domine, ego dixi, portio mea, & hereditas est custodire legem tuam. In prioris sensu magna Dei dignatio, hominum esse partem, & hereditatem: magna hominis dignitas, partem habere talem. Dominus, inquit, pars hereditatis meae, & calicis mei. Et verè funes ceciderunt mihi in præclaris: etenim hereditas mea præclara est mihi. Cetera quippe omnia nec sunt, nec verè esse possunt hereditas hominis.

Primò, quia inferiora sunt omnia: beaturus autem necessariò melioribus, & sublimioribus, quam nos simus. Quam ob causam S. Augustinus ita Deum alloquitur. Nam & in ipsa misera inquietudine defluentium spirituum, & indicantium tenebras suas nudatas veste luminis tui, factis ostendis, quam magnam creaturam rationalem feceris, cui nullo modo factis esse potest ad beatam requiem quicquid te minus est; ac per hoc, nec ipsa sibi.

rentur inedia, ac dicerent, Quis ostendet rum attin-
 nobis bona? Audirent enim responden- gitur.
 tem, Signatum est super nos lumen vultus *Aug. cōf.*
 tui: audirent monentem, Quærite quod *l. 9. c. 4.*
 quæritis, sed ibi non est, vbi quæritis; bea- *Psal. 7.*
 tam vitam quæritis in regione mortis? nō
 est illic. Quomodo enim beata vita, vbi
 nec vita?

Tertio, quia non intrant ad cor, vbi est *Tertio,*
 quod beandum est: vt fames, & sitis non *neque res*
 sedantur, nisi cibus, & potus ad interiora *ad cor in-*
 intret, vbi indigentia est. *trant.*

Quarto, quia sunt volatica, nec stant, *Quarto,*
 sed transeunt. Hic est modus eorum: eunt *sunt fu-*
 vt non sint: & quo magis tendunt vt sint, *gaces.*

Quinto magis propinquant, vt non sint. Proin-
 de elegantissime D. Augustinus. Nunquid *Conf. l. 3.*
 ego aliquò discedo, ait verbum Dei? Ibi *c. 11.*
 fige mansionem tuam, ibi commenda-
 quicquid inde habes anima mea, saltem
 fatigata fallacijs veritati commenda quic-
 quid tibi est à veritate: & non perdes ali-
 quid, & resflorescent putrida tua, & sana-
 buntur omnes languores tui, & fluxa tua
 reformabuntur, & renouabuntur, & con-
 stringentur ad te, & non te deponent, quo
 descendunt, sed stabunt tecum ad sēper stā-
 tem, ac permanentem Deum.

Alter quoque sensus plenus dulcedine *Epist. ad*
 est, & insignem erga Dei legem affectum *Aprum.*
 ostendit, cuius custodia pro hereditate, &
 patrimonio sit. Quem affectum verbis S.

Paulini de Christo loquentis explicare placet. Sibi habeant, inquit, literas suas Oratores, sibi sapiētiā suam Philosophi, sibi diuitias suas diuites, sibi regna sua Reges; nobis gloria, & possessio, & regnum Christus est, nobis sapientia in stultitia praedicationis, nobis virtus in infirmitate carnis, nobis gloria in Crucis scandalo: quo mihi mundus occiditur, & ego mundo, ut viuam Deo, non autem ego, sed in me Christus. Hæc S. Paulinus. Idem autem est pro hereditate, & portione sua sibi legis Dei custodiam, & Christum assumere. Atque ita vterque hic sensus in idem recidit, quia cuius portio est custodia legis Dei, eius sine dubio Deus est portio. Hæc autem qualis hereditas sit, magnificentissimè, ut solet, & venustissimè Ambrosius explicat. Cui portio Deus est totius possessor est nature. Pro agris igitur ipse sibi satis est, habens bonum fructum, qui nunquam possit perire: pro domibus satis est sibi: ut sit habitatio Domini, & Templum Dei, quo nihil potest esse pretiosius. Quid enim pretiosius Deo? Et mox. Christus tibi portio, Christus tibi possessio est. Illius nomen tibi munificum, illius nomen tibi est fructuosum: illius nomen tibi tributa dependit, & bona tributa, non pecuniæ, sed gratiæ. Portio tua non ariditate siccatur, non imbre diluitur, non frigore vritur, non tempestate quassatur. Per diem Sol non vret te, neque Luna per-

Qualis sit
hereditas
Deus.

S. Ambr.

Psal. 120.

120

noctem. Serua portionem, quam elegisti.
 Ea est enim portio, quam terrenæ partes
 æquare non possunt. Quid enim est, quod
 conferri possit his, de quibus Deus dicit, *Apoc. 21.*
 Et inhabitabo in his. Quid magnificentius
 hospite cælesti? Quid beatius possessione
 diuina? Et deambulabo, inquit, in his.
 Alij queruntur de sui ruris angustijs: in te
 Deo est ampla possessio, in quo deambula-
 re se dicit, hoc est latæ spatia habitationis
 inueniens qui terram includit manu. Sic
 enim scriptum est. *Isai. 40.* Quis mensus est manu
 aquam, & cælum palmo, & vniuersam ter-
 ram clausa manu? Cui mundus angustus
 est, tu ei ampla es Domus. Hæc Sanctus
 Ambrosius hoc loco. Quibus similli-
 ma, & sanè quam splendidissima quæso
 vt videas epistola eiusdem octogesima se-
 cunda.

Deprecatus sum faciem tuam in toto
 corde meo: miserere mei secun-
 dùm eloquium tuum.

Aliqui Christum Dominum per faciem *Facies Pa-*
 intelligunt, qui est facies Patris: & *tris Chri-*
 hoc verissimum est. Eo enim maximè *stus.*
 desiderio tenebatur Propheta. Duobus au-
 tem modis in hec sensu intelligo. Altero,
 vt precari faciem, sit ipsum Dominum, pro
 re aliqua orare; & precatio sit quod sequi-
 tur, Miserere mei secundum eloquium
 R 6 tuum.